

Умрингдан барака топкур кичик неварам Носиржоннинг галати одати бор-да. Бўш қолди дегунча ёнимга кириб мен билан гурунглашди. Бир пиёла чай устида суҳбатимиз қизиқ кетади. Тунов кунни у эшикдан кира солиб: «Буви, кийининг, бугун сизни машинада бир айлантириб келаман», деб қолди. Йўлга чиқдик.

Бир вақтлар Юнусободдан «Олой» бозорига айланма йўллар билан транспортда чамаси бир соатда бориларди. Баъзан машина бўлмаган кезлари шунча йўлни пиёда босардик. Оёқларимизнинг таги қабириб кетарди. Энди бўлса бу масофа икки қадам бўлиб қолибди. Ўқдек тўғри йўлдан

Дип сўзлари

ОЗОДЛИК ҚУЁШИ

«Олой» бозорига бир зумда бориб қолганимизни билмай қолибман. Анчадан бери кўчага чиқмаганим учунми ёки бозор атрофи бутунлай ўзгариб кетганимга теварак-атроф кўзимга бир чиройли кўринади дег. Завқланди кўчаларга тикилиб қолибман.

— Буви, ўнг томондаги кошонани кўрапсизми, — деб қолди шунда неварам бирдан.

Кошонаси нима экан, деб қарасам салобатли айланма бино.

— Бу қанақа идора болам, — деб сўрайман неварамдан.

У бўлса кулиб:

— Бу идора эмас, Амир Темури бобомизнинг музейи, — дейди.

Бу номни эшитиб кўлимни дуога очдим. Темури бобо улуг одам. Шундай табаррук зотни эъзозлаб мана шундай кошонани қўрган қўрувчиларга ҳам, уни қўрдирган ҳукуматга ҳам катта раҳмат.

— Бу ерда тўхташ мумкин эмас-да буви. Бўлмаса музейнинг ичини бир айлантириб чиқардим. Бошқа кунни олиб келаман сизни зиёрат қилгани. Энди айтинг, сизни яна қаёққа олиб бораё?

Йўлаб туриб «Кўйлик»қа деб юборибман. Минг қилса ҳам туғилган жойим ўзига тортиди шекилли.

Катта хиёбонни айланиб, кенг йўлга чиқиб олдик. Ўқдек тўғри йўл бўйлаб ҳали кетяпмиз, ҳали кетяпмиз. Икки томон узунасига кетган бино, бино, бино. Сон-саногий йўқ. Ҳаммаси осмонга бўй чўзган, кўп қаватли.

— Хой бола, — дейман неварамга қараб. — Мен «Кўйлик»қа десам сен мени қаёққа олиб кетяпсан ўзи?

— «Кўйлик»қа, — дейди неварам кулиб.

— Алдама. «Кўйлик»нинг йўли бунақа эмас. Ахир бундан 4 йил олдин аммаганимнинг ёлғизи Салтанат холангнинг қизиникига тўйга борганимизда тор йўллардан юрган эдик-ку. Эсингдами, машиналар кўпчилигидан автобуслар йўл четидида тўхтаб қолган-ди.

— Ҳозир бутунлай бошқача, буви. Бу янги йўл — «Фаргона йўли» деб аталади.

Вой таваб, дейман ўзимга ўзим. Арзимаган фурсат ичида шунча ўзгариш-а. Ахир бир замонлар бир қақирим келар-келмас тош йўлни йиллаб қуриб битказа олишмасди.

Хаёлланиб қолибман.

— Мана, «Кўйлик»қа ҳам етиб келдик.

Неварамнинг шу гапидан ҳушимга келиб, дарҳол атрофга аланг-жалаң қилдим, сўрадим:

— Бозор қани, «Кўйлик» бозори?

— Ҳўв ана, — дейди неварам тўғридаги баланд бостирма нусха иморатни кўрсатиб.

Ҳеч ишонмадим. Бир вақтлар кўримсизгина бўлган «Кўйлик» бозори наҳотки шунақа салобатли бинога кўчиб ўтган бўлса.

Неварам машинасини бир четга тўхтатиб, кўлимдан ушлади ва деди:

— Юринг буви, бозорни бир айлантириб чиқаман.

Бозор айлангач яна машинага чиқдик. Йўлда келаятиб неварам: «Бу кўрганларингиз хамир учидан патир. Бошқа кўчалар, бозорларни кўрмабсиз оламга келмабсиз» деб қолди. Кейин уйланиб туриб мени саволга тутди:

— Буви, биласизми, бу ҳаммаси ниманинг шарофати?

— Нимани, — дейсана болам, — дедим унинг саволига. Бу истиқлолимиз шарофати-да.

Уйга келгач дуога қўл очдим: «Юртимизда озодлик қуёши ҳамisha чарақлаб турсин...»

Хуриниса УСМОН қизи,
Юнусобод даҳасининг 15-мавзесидаги 57-уйда
яшовчи меҳнат кексаси.

Қутлуг тонгда юртимиз мустақил давлатга айланди. Бу кун дунё харитасида у ўз тароватини намойиш этмоқда...

Биз ўз тўғромига эга бўлдик, ўз байроғимиз ёр қуррасининг турли нуқталарида ҳилпирамоқда. Маҳиямиз турфа хил мамлакатларнинг мўътабар давраларида янграйдиган бўлди. Халқимиз халқ бўлиб, ўз миллий гурурини англаб етди. Минг-минг йиллар давомида ривож топган ва шаклланиб бутунланган ахлоқий анъаналар, қадриятлар, урф-одатлар ва удуллар қайта кашф этилиб, келажакка ишонч, меҳр-оқибат, инсофу дёнбат, адолат ва маърифат туйғуларини онгимизга синдиришда ҳаётбахш қўдратини намойиш этаётди. Истиқлол тоғторларни руҳимизга қанот, фикримизга ёруғлик, турмушимизга миллий фазиз бағишлаётди. Бу қутлуг тонг ҳақида қайта-қайта қўйлагинг келаваради...

Гоҳо «Истиқлол бизга не берди?!» деган саволга ўз-ўзимга жавоб қиламан: Бир гўнча очилгунча неки имкон зарур бўлса, шуни берди. Бўғзимизга қадалиб турган овозга қанот берди, қувват берди. Юрагимизга ҳурлик деган улуг

туйғуни берди. Биз уни ҳар тонгда олқишлашимиз, имконларни бош узра тутиб яшамоғимиз керак. Биз яшаётган юртда иймон бор, эътиқод бор. Токи, Ватанга муҳаббат қўймоқ ҳам иймондандур...

Президентимизнинг Олий Мажлис минбаридан туриб айтган бир

Шукрона

ЭЛИМ ТАҚДИРИДА АБАДИЙ ҚОЛДИНГ

(Бадиҳа)

сўзлари бор: «Мамлакатимизнинг мард, фидойи кишилар юртига, меҳру шафқат, муҳаббат барқарор бўлган, тафаккур ва ижод қайнаган муқаддас маконга айланишига аминман». Иншооллоҳ! Ахир биз Ибн Сино, Форобий, Улугбек, Беруний ва Навоийдек тафаккур султонлари, Амир Темуридек буюк соҳибқироннинг авлодлари эканлигимиз билан фахрланамиз. Уларнинг бизга қолдирган ноёб дурдоналари, бой маънавий меросини ҳам-

ша ардоқлаймиз. Уларга суянамиз, қалбимизда, руҳан қувват оламиз. Зеро, бу баҳрамандлик бизни маънан юксалтиради, жасоратга даъват этади, улуг ишларга илҳомлантиради.

Донишмандлар айтадилар: «Ҳар ишнингки боши тонгдан бошланади!» Яна дейдиларки, «Тонгда нимаики ният қилсанг ижобат бўлади». Демакки, ҳар тонгда тоза ният қилиб кўнгилни поклаш, кўнгилга эзгу амалларни жо этиш фазилатдур. Шу фазилат ҳеч биримизни асло тарк этмасин. Ва дейманки, «Истиқлолнинг тонги муборак, юртим! Бошинг омон бўлсин...» Кўнгил эса ҳар тонготар яхшилиқни соғиниб ўйғонади. Истиқлолнинг ҳар лавҳасини кўзларимга суриб, тавоф этаман. Шундай кезларда дилбар шоиранинг оташ мисралари менинг хаёлларимга уланиб кетгандек бўлади:

**Истиқлол келдинми,
наҳотки келдинг!
Келар йўлларингизда пинҳона
толдим.**

**Менинг ота-онам, жон
Ватанимда —**

**Элим тақдирида
абადий қолдинг!..
Гулчеҳра ЖАМИЛОВА,
журналист.**

**Ўзбекистон Республикаси
Мустақиллигининг 6 йиллигига**

**Мактубларда
Истиқлол
мадҳи**

МУШТАРИЙ — «ОҚШОМ» — МУШТАРИЙ

Тўхфа

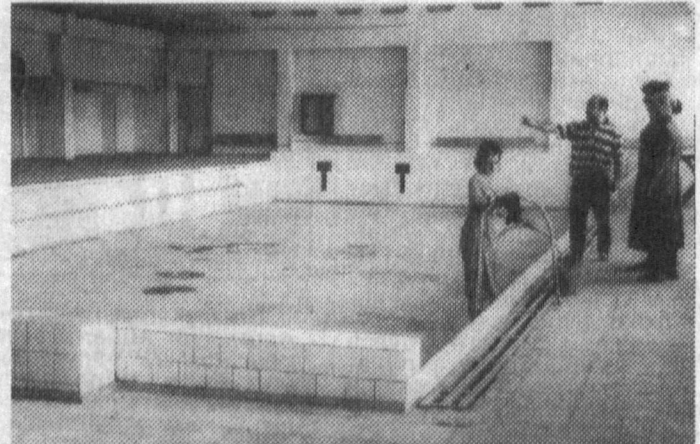
ҚЎШ ҚУВОНЧ

Мустақиллик байрами арафасида Собир Раҳимов туманида кўлаб турар жой бинолари, гузарлар, мактаб ва болалар боғчалари фойдаланишга топширилади. Шулардан бири 100-мактаб-интернатдир.

— Мактаб-интернатимизда ногирон болалар таълим олиб, яшашади, — дейди директор Муқаддас Мираҳмедова, — Шунинг ҳисобига олиб, йил бошида улар учун махсус сузиш ҳавзаси мажмуасини қуришни бошлаган эдик. Қурувчиларга раҳмат, бўртмаимизни биз кутгандан ҳам зиёда қилиб бажариб беришди.

Энди болаларимиз бир йўла икки тантанамиз — Мустақиллик байрами ва янги сузиш ҳавзасининг очилишини нишонлашди.

— Бу бизнинг биринчи мустақил ишимиз бўлди, — дейди «159-трест» ҳиссасдорлик жамиятига қарашли 22-қурилиш бошқармасининг иш юритувчиси Рустам Ниғматуллаев. — Ҳавзани бунёд этишда гишт

терувчи Абдумалик Турсуновнинг хизмати катта бўлди. Ринат Ников бошчилигидаги тикловчилар бригадаси ҳам маҳорат билан ишлади.

Гулнора САЪДУЛЛАЕВА.
СУРАТЛАРДА: мактаб-интернат директори Муқаддас Мираҳмедова қурувчи-

лар ва туман халқ таълими бўлими инспектори Ш. Исроиловлар билан суҳбатда; 1-Тошкент тиклаш бошқармаси нурсозлар бригадари Абдор Тўлаганов; катта сузиш ҳавзасининг яхлит кўриниши.

Равиль Альбеков олган сураатлар.

Истиқлолнома

АЙПАНГИЗ

Гул диёримни келиб томоша айлангиз,
Меҳнату ижод билан яна зебо айлангиз.

Чамани тўла гуллар, боғлари ширин-шакар,
Тотингиз ундан, меҳрин дилларга жо айлангиз.

Мустақиллик майдони узра таралгайди садо,
Шул наво оҳанглари тўтиб айлангиз.

Қайга борманг бағрида тўю томоша бугун,
Сиз ҳам келиб, дўстлар, савт наво айлангиз,

Кўзларимга нур берур ҳилпираган байроғи,
Сиз ҳам суртиб кўзларга нуру зиё айлангиз.

Фарзандингиз дер Темури, қалбимда гўрур, сурури,
Озод диёрим келиб томоша айлангиз.
Темури КАРИМОВ,
меҳнат фахрийси.

МИППАТИМ

Буюк деб шўҳрат топган менинг жоним ўзбегим,
Ўзинг иссиқ ҳароратим, юрак қоним ўзбегим.
Хоҳ санъату, адабиёт, хоҳ тиббиёт бобида,
Олам аро донг таратган шараф-шоним ўзбегим.

Бу оламда буюклики чўққисидан жой олган,
Туркзабон, Темуридек Соҳибқироним ўзбегим,
Жаҳон тарих китобида номин нақш этилган,
Саноксиз нодир олимнинг, жон-жаҳоним ўзбегим.

Ўз касбини зўр синчиси ҳаётнинг ҳар бобида,
Ақлу идрок, эътиқодим ҳам иймоним ўзбегим,
Кимлар билан сўйлашмайин, қайларга мен бормайин,
Доим мақтов эшиттайман аҳд-паймоним ўзбегим.

Шайнингга ҳеч доғ туширмай доим
қуйлаш мадҳингни,
Билгил, менинг мақсадимдур ҳар бир
оним ўзбегим,
Фахрларан кўкрак кериб ўзбекликдан Миржомол,
Мудом бутун, мудом ҳалол бўлган нони ўзбегим.
Миржомол МИРҚУБОВ,
профессор.

ОНА ШАҲРИМ

(Кўшиқ)

Шарқда машъал гулим, гулбоғим,
Қалбимдаги сўнмас чирғоғим.
Йўлимдаги ёрқин мағғим,
Она шаҳрим кўзи қароғим!

Нақарот

**Муҳаббат риштасин сочган Тошкентим,
Дўстларга бағрини очган Тошкентим!**

Нон шаҳримсан, нурли қуёшим
Шон шаҳримсан, мағрурдир бошим.
Фарзандингиз сенга парвона,
Жон шаҳримсан метин бардошим.

Нақарот

**Муҳаббат нурларин сочган Тошкентим,
Дўстларга бағрини очган Тошкентим!**

Истиқлолда сен топинг камол,
Озод юртга тимсол бўлиб қол.
Дунё халқин кўп қолдириб лол,
Дўстлар топди сендан бахт-иқбол.

Нақарот

**Муҳаббат нурларин сочган Тошкентим,
Дўстларга бағрини очган Тошкентим!**

Рустам ХЎЖАЕВ,
муסיқачи.

Беғубор болалик онлари бот-бот ёдимга тушади. Қизик, негадир, ўша дамларни эслаганимда кўз олдимга фақат оппоқ ранглар келаваради. Гоҳ кўчаним бўйлаб қад ростлаган ўрикларнинг оппоқ бўлиб гуллаганини, гоҳ эса ҳовлимизнинг оппоқ корга бурканганини эслайман. Шу холос. Фақат оппоқ ранглар, қатра губорсиз хотиралар...

Илк бор катта оламга чиққаним эсимга келади. «Катта олам» деганим — бизнинг тор кўчамиз боши бориб уландиган катта кўча эди. Ушанда ҳам ҳаммаёқ оппоқ эди: баҳор охираган, ўрик гуллари тўкилиб, олчалар кийғос гуллаган вақт. Ариларнинг гўнғир-гўнғирига, уларнинг оппоқ олча гуллари орасига шўнғиб кетишларига маҳлиё бўлиб, оппоқ йўлдан кетаверибман, кетаверибман... Бир маҳал, асалари гўвиллашгани машиналарнинг кескин шовқини бўлиб қўйди. Қарасам...

Мен катта кўчага илк бор қикишим эди. Мурғак кўзларим мен уйнайдиган, ҳар кунга қаймоқ ёйдиган ва маҳалла-миздаги Нозимчўқ, яна халғи — ўйинчоқ айғири бор Азиз қизғаник билан сахардан шомгача югуриб юрадиган жойларда шундай катта, гавжум, янада оппоқ кўча борлигини кетаргани

бор кўраётган эдим. Мен баланд ва танаси оппоқ теракларга, чинорларга, улардан-да баланд ва оппоқ иморатларга маҳлиё бўлиб қолдим. Шу пайт...

— Хов, кичкина Боки полвон! Буёқларда нима қил юрибсан?

— Бу — оппоқ яхтак, оппоқ дўппи кийиб олган, соқоллари оппоқ, узун бўйли чол эди. Мен уни танимасдим. Шунинг учун чўчиб, унга жавоб қайтаришга ҳам, салом беришга ҳам ақлим етмабди. Чол

— Ҳа, барақалла, кичкина Боки. Томоша қил, қўриб қол. Шу кўчадан ҳали мактабга борарсан, хизматга кетарсан. Шу кўчага — саники. Тошкан — саники, шу юрт саники. Қўриб, таниб ол.

Уша оппоқ чолнинг сўзлари ҳамон кўлогим остида жаранглаб тургандек. Болаларимиз бир йўла икки тантанамиз — Мустақиллик байрами ва янги сузиш ҳавзасининг очилишини нишонлашди.

Энди болаларимиз бир йўла икки тантанамиз — Мустақиллик байрами ва янги сузиш ҳавзасининг очилишини нишонлашди.

— Бу бизнинг биринчи мустақил ишимиз бўлди, — дейди «159-трест» ҳиссасдорлик жамиятига қарашли 22-қурилиш бошқармасининг иш юритувчиси Рустам Ниғматуллаев. — Ҳавзани бунёд этишда гишт

терувчи Абдумалик Турсуновнинг хизмати катта бўлди. Ринат Ников бошчилигидаги тикловчилар бригадаси ҳам маҳорат билан ишлади.

Гулнора САЪДУЛЛАЕВА.
СУРАТЛАРДА: мактаб-интернат директори Муқаддас Мираҳмедова қурувчи-лар ва туман халқ таълими бўлими инспектори Ш. Исроиловлар билан суҳбатда; 1-Тошкент тиклаш бошқармаси нурсозлар бригадари Абдор Тўлаганов; катта сузиш ҳавзасининг яхлит кўриниши.

ОППОҚ. ГУБОРСИЗ РАНГЛАР

Музейда ташкил топган бадий матчилик устахонасида Ўрта Осиё халқлари тўқимачилиги асрий ананаларининг давом эттирилиши қувончли воқеа бўлди. Устахонада матчилик дейилгани билан гилам ва кашталар ҳам тикиларди.

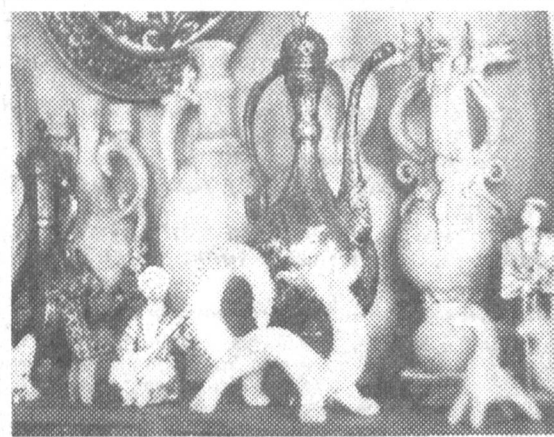
1930 йил, 27 июнда республикаимизда яшаб, ижод қилаётган, халқ санъатимизни жон дилдан севган тасвир устаси Вениамин Чубуков музейнинг Шарқ бўлимига шахсий имзоси билан ликопча совға этади. Ликопчада ўзбек деҳқони, мўл ҳосилли жаннатмакон дёриимиз манзараси, тўқинчилик фасли тасвирланганди. 1935 йил бошида ушбу бадий қошона Ўзбекистон Давлат санъат музейи номи билан атала бошланди.

Тошкентдаги Бегларбеги мадрасасидан нақш намуналари олиб келиниб халқ санъати хонаси деворига ўрнатилди.

Халқ санъати бўлими турли ашёлар билан тўлдирилади. 1936 йилда пойтахтимизнинг «Кўча» даҳасидаги XIX асрда қурилган «Турсун ота» масжиди бўзиб ташланганда, ундаги ганч ўймакорлиги, нақшошлиги намуналарини музей илмий ходимлари ўз ҳаракатлари билан халқ санъати бўлимига олиб келиб, намойишга қўйишди. Масжидни алоҳида, миллий музейнинг бир чеккасига қандай бўлса шундайлигича тиклашга ҳаракат қилинади.

Айни бир пайтда музей илмий ходимлари ёзаётган «Ўрта Осиё нақш санъати» номи тадқиқот ишлари назарда тутилди, андижонлик халқ усталари Садриддин Хусайновнинг 700 га яқин қаламтаъсир чизмалари ва андозалари сотиб олинди. Музейни санъат намуналари билан бойитиш учун 50 минг сўм ажратилди. Бу пуллар илмий экспедициялар, сотиб олинётган санъат асарларига сарфланади. Уша пайтда музейдан алоқасини узмай ишлаётган тошкентлик кулол Муҳиддин Ра

Хўнарданчилик

БАРХАЁТ
АНЪАНАЛАР

1918 йилда Тошкентда биринчи бадий музей ташкил этилди. 1925 йил, 17 март куни миллий хўнарданчиликни ривожлантириш йўлида катта ишларга қўл урилди. Май ойида бадий матчилик устахонаси ташкил этилиб, қоғозли ва ипакли иплардан мато тўқиш учун ўн уч минг сўм ажратилди. Бу пуллар ўсимлик ва кимёвий бўёқлар, акварель, ишқор, бўр, мўйқаламчалар, резинакалар, гилам тўқиш дастгоҳи, қоғоз кабилардан сотиб олишга мўлжалланди.

ҳимов республикаимиз бўйлаб сафар қилиб, қадимий кулолчилик намуналарини тўплаб, музейга топширади.

Музейнинг миллий санъатига қайси раҳбар бўлсин эътибор бериши шарт эди. Чунки бу нафосат масканининг кўзгуси эди. 30-йиллар охирига қадар музей илмий ходимлари Бухородан матога гул бошиш учун ишлатилгандаги ёғочнақшли қолиплар, Ургутдан мато турлари, Нурота экспедициясидан эса қабр тош-сағаналарини олиб келишди. Кулол Муҳиддин Раҳимов бир сафар Тошкент вилоятидан носқовоқ турларидан топиб, бадий безак берилганларидан нақшошлик хонасига қўйдириши томошабинларда қизиқиш уйғотди. Булардан ташқари Бухоро, Самарқанд, Марғилон ва Тошкент ганчкорлиги, ёғоч ўймакорлиги, мисгарлик, зардўзлик намуналари ҳам халқ санъати бўлими хоналаридан ўрин олади.

1946—1956 йилларда музейга раҳбарлик қилган мусаввир Шамсирўй Ҳасанова халқ санъатининг ноёб турларини тўплашга алоҳида эътибор беради. Унинг даврида биргина матчилик санъатининг мингга яқин тури аниқланганди. У халқ — тошкентлик чигар Абдурахим Абдуғофуров ва унинг ўғли Абдураим Абдурахимовларнинг босма усулидаги ишларидан бири, оддий бўз матода меҳроб ва ой нусхалари туширилган жойнамоэлар, табиат манзаралари акс эттирилган дастурхонлари қабул қилиб олганди. Бу усталар ишларидан ташқари ургутлик ака-ука чигарлар Жунайдулло ва Зикрулло Набиевларнинг нок дарахтидан ишланган матчилик қолипларидан 226 турини музейга олиши чигарлик санъати силриларни мукамал тушунишда ёрдам берди.

Санъат яратилаверади. Вақтида уларнинг қадрига етиб, таъмирлаб турилма

са сифати бузилиб, томошабинга унчалик заъф бера олмай, бора-бора нафосатини йўқотиб қўйиши мумкин экан. Баъзида турли сабабларга кўра ҳеч кимга кераксиз ҳолга ҳам тушиб қолади, дейишди. Санъатнинг бу сеҳрига тушунган раҳбар Шамсирўй Ҳасанова, ўз вақтида моҳир усталар: академик ганчкор Уста Ширин Муродов, нақшош Ёқубжон Раупов, ёғоч ўймаkori устаси Абдумалик ота Абдумажидовларни музейга чақиртириб, бир неча кун халқ санъати турларини таъмирлатганди. Улар ўта ҳалол меҳнат қилишганидан бўлса керак ганч намоевлар, нақш намуналари, ёғоч ўймакорлик санъати турлари ҳамон ўшандай турлибди, бошқа таъмирлангани йўқ.

Санъат музейидаги миллий бўлим йилдан-йилга бойиб, эндиликда халқ санъати турлари: кулоллик, ганчкорлик, ёғоч ўймакорлиги, нақшошлик, каштачилик, гиламдўзлик, заргарлик, зардўзлик, мисгарлик каби буюм турлари сон жиҳатдан йигирма мингга яқинлашиб қолди.

Музейнинг миллий бўлимидаги ашёлар сарғаштини эсласак: Ҳиндистон, Франция, Америка, Югославия, Польша, Чехославакция, Канада, Япония, шунингдек Қозғистон, Россия, Тожикистон, Қирғизистон давлатларида бир неча марта намойиш этилган. Ҳатто, халқ усталаримиздан бири, хивалик Ота Полванов ёғоч ўймакорликда бажарган устун ва эшигини 1937 йили Парижда очилган Жаҳон санъати халқ хўнарданчилик кўргазмасида намойиш этириб, Олтин медалга сазовор бўлганди. Қўнқонлик халқ устаси Қодиржон Ҳайдаровнинг ўйма нақшли саккиз қиррали хонтахта ва ўриндиқлари барчани лол этган эди.

Музейнинг миллий бўлими асрий санъатимиз авлод-аждодаларимизнинг муомтоз анъаналари сақлаиб, давом эттаётганини кўрсатиб туради.

Махмуд АХМЕДОВ, санъатшунослик илмий-тадқиқот институтининг илмий ходими, Ўзбекистон Бадий академияси ижодкорлар уюшмаси аъзоси.

Ўзбек адабиёти — «Оқшом» учун

Фарҳод МУСАЖОН

ХУРЛИК НУРИ

(Ҳикоя)

Ушбу асарни кўпдан бери ёзишни ният қилиб юрардим. Ниҳоят Мустақиллигининг 6 йиллиги арафасида ёзиб тугатдим. Ундаги воқеалар эртанги кунимизнинг асоси бўлган ўтган йиллардаги заҳматли йўлларимиз ҳақида ҳикоя қилади. Уйлайманки, юрагимдаги туйғуларимни ўқувчиларимга етказа олдим. Улар ҳам ушбу асаримни чин танқидчи кўзи билан ўқиб чиқадилар. Ва охириги: ўзимнинг анъанамга содиқ қолиб, янги ҳикоямни сеvimли «Оқшом» газетамизга тақдим этдим. МУАЛЛИФ.

Икки суворий худди ким ўзарга ўйнагандек шитоб билан қишлоққа бостириб-қирди. Азимбек билан Мирваққоснинг бу қилигига кўпчилик ўрганиб кетган, фақат баъзи аёллар сира кўника олмасди. Кўча тўла бола, битта-яримтаси от тагида қолиб кетмасайди, деб хавотирланарди.

Азимбек билан Мирваққоснинг шўхлиги асло безорилик аломати эмас, жўшқин ёшликнинг жиловаб бўлмас ғайрати эди. Аслида ҳар иккови ҳам кўп фаросатли йигитлар эди.

Нозиктаб, зукко ва зийрак Азимбекнинг кўриниши ҳам феълига мос, чипча ва келишган, мовий кўзлари қурайла, қирра бурун, қалдирғоч қош, хуллас эртақлардаги шахзодаларнинг худди ўзи эди.

Мирваққос дўстига нисбатан анча дуркун, сал бесўнақайроқ, елкадор, юз тузилиши йирик, ёноқлари бўртиб чиққан, олакўз, оғзи катта, лаблари қалин, ўзи қоп-қора эди. Муомалада ҳам хийла дағалроқ, қўқон манзирати билмасди. Лекин хулқи яхши, мард ва танти, очик қўнгил ва тўғри сўз эди. Аммо пича лақмароқ эди, ким нима деса ишониб кетаверарди.

Кимсан бутун вилоятга донғи кетган Саидғози бойнинг ёлғиз арзандаси Азимбек билан оддий темирчининг фарзанди Мирваққоснинг дўст тутингани ҳаммани таажжубга соларди.

Саидғозибек ишнинг кўзини билгани учун бой бўлганди. Йўқсилларнинг ризқига асло чанг солмас, аксинча қишлоқ ахлига отадек ғамхўрлик қиларди. Иккита кўприк, битта масжид қуриб берганди. Етим-есирларнинг ҳолидан муттасил хабар олиб турар, бирор ночор одам кўмак сўраб келса қулоқ қайтармас, аммо қаттиқ қойирди, ҳар ким ўз аравасини ўзи тортиши, уздабурро бўлиши керак деб тайинларди, бунинг учун нима қилиш кераклиги ҳақида йўл-йўриқлар ҳам кўрсатарди.

Ҳа, қўнғил бўш саҳийлардан эмасди. Ишқмас ялқовларнинг бурнини ерга ишқаб ишлатарди.

Азимбекка ҳам қаттиқ турарди, ўғлини қийинчилик қўрмай, ипак ойим, тантқиқ бўлиб ўсишини истамасди. Шу боис Мирваққос билан дўст тутинишига тўқсиллик қилмади.

Камбағалларнинг туриш-турмушларидан воқиф бўлгани яхши. Кўн кечириси оғирлигини кўрсин, шунда ҳаётнинг қадрига етади деб ўйлади. Қолаверса Мирваққос кўнгли тоза ва олижаноб йигит. Унга суянса бўлади. Бой билан йўқсил дўст тутинса одатда бири хўжайин, иккинчиси хизматкорга айланади. Саидғозибекни қувонтирган нарсаси — ўғли билан Мирваққоснинг муносабатлари тенгликка қурилганди. Бир-бирига шу қадар муштоқ ва муҳтож эдики гўё бири-бирисиз яшолмасди.

Сой бўйидаги сайхонда худонинг берган куни қишлоқ ўспиринлари йиғилиб кураш, сакраш, югуриш бўйича куч синашарди.

Бу беллашувларда аксар Мирваққос билан Азимбек голиб чиқарди. Ўғлининг тирсаги ё тиззаси шилиниб келса Саидғозибек хафа бўлмас, аксинча суюнарди. Сабаби чиниксин дерди.

Чўлогзи қишлоқидан фақат икки киши — Азимбек билан Мирваққос отда йигирма чақиримча йўл босиб Марғилонга, мадрасага қатнард.

Гоҳида ўсмирлар туни билан мижа қоқмай дарс тайёрлашарди. Мана шу ёқмасди Саидғозибекка, гарчи бунга қаршилик қилмаса-да уйқусизлик соғлиқни кемириб қўйиши мумкин, деб хавотирланарди.

Оғайнилар балоғатга етганда мамлакатда ғалаговур бошланди. Халқ орасида Ўзбекистон Русияга қўшиб олинармиш, болшавойлар коммунизм деган нарсаси кўрармиш, унда пул бўлмасмиш, ҳамма тенг — бой-камбағал бўлмасмиш, ер, сув, чорва, ҳатто аёллар ҳам умумий бўлармиш, деган миш-мишлар тарқайди.

Авом ўртасида ваҳима ва парокандалик кун сайин авж олаверди. Илгари рус генералларига сотилган бир ҳовуч мансабнарастар энди ёғли жой илинжида болшавойлар билан тил топишиб, ўз халқига хиёнат қилди, шўролар хизматида ўтди. Лақма ва саводсиз авомнинг айримлари бўлаётган воқеаларнинг тўб моҳиятига тушуниб етмай мусовот бўлишига, бой-камбағал бўлмаслигига, ҳар ким ўз ер-сувига эга бўлишига ишониб шўролар томонига оғди. Кимлардир шўровийлар кутқуси билан қизил аскарликка жалб қилинди. Писмық мингаёнаслар нима бўлишини пойлаб пана-насткамга яшириди. Аксарият ўз маслағи, ўз райи билан мустабиб сийсатга қарши бош кўтарди. Мақсад муқаддас эди: мустақилликка эришиш, миллат манфаати, инсон қадри ва гурурини сақлаш, шариятни ҳимоя қилиш! Сотқин мансабнарастар уларни босмачи атаб, халқ душманига чиқарди.

... Ёз чилласининг дим тунларидан бирида Мирваққоснинг эшити аста тақиллади. Ҳовлидаги сўрида ётган Мирваққос ҳаммадан олдин уйғонди. Бошқалар безовта бўлмасин учун илдам туриб кўча томон йўналди, бориб эшикни очди. Зимистон бўлишига қарамай останада турган Азимбекни дарров таниди.

— Ҳа, бемаҳалда нима қилиб юрибсан? — деб сўради.

— Кўкчинор тагида йигирма нафарча одам йиғилди, — Азимбек вақимлик билан гапирётган бўлса-да ички хаяжони яққол сезилиб турарди, — тоққа йўл олмақчимиз. Мақсад Бўриқўжа кўрбосининг йигитларига қўшилиб қизилларга қарши урушиш.

Мирваққос сал ганиб қолди. Унинг учун бир нарсаси аллақачон аниқ: миллат озодлиги, юрт мустақиллиги учун курашмиш аҳд қилиб қўйганди. Шунга қарамай босмачи номини олганлар сафига қўшилишга дабдурустдан розилик беришга журъат етмади. Бу ёқда отаси нима дейди, уйдагиларнинг аҳоли не кечади, тўғич бўлгани учун отасининг ёнига кириб рўзгор тебратгани ёрдамлаштири, бешта синглиси, учта укасининг ҳали қўлидан ҳеч нарсаси келмайд.

(Давоми 4-бетда).

ЁШЛАРГА ҒАМХЎРЛИК

Республика матбуот давлат қўмитасининг яхши ташаббуси билан қўмита тизимидаги ташкилотлар — ижарадаги Тошкент матбаа комбинати, «Ўқитувчи» нашриёти, Янгийўл китоб фабрикаси, «Ўзғарувчи» нашриёти бошқармалари ҳимойлигида бу йил кўтибдан зиёд ёш истеъодларнинг илк китоблари «Истеъод — 97» умумий номи остида нашрдан чиқарилмоқда.

Инсон манфаатлари йилида ёш истеъодларни қўллаб-қувватлаш мақсадида тайёрланган ушбу китоблар Ўзбекистон Мустақиллигининг олти йиллигига бағишланган. Шу жумладан, Фафур Ғулом номидаги адабиёт ва санъат нашриёти тайёрлаган 16 ёш истеъодларнинг китобидан 10 тасига «Ўқитувчи» нашриёти, 6 тасига ижарадаги Тошкент матбаа комбинати ҳимойлиги қилди.

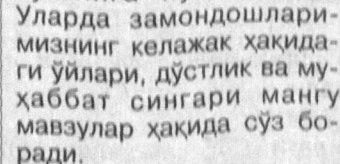
Истеъодли ёш шоир Хумоюн (Ақбаров)нинг «Юракдаги рангин камал» илк китобига кирган шеърларига муаллиф фақат юрагидан ўтказган,

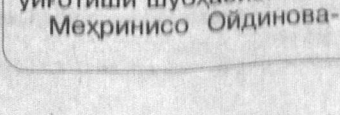
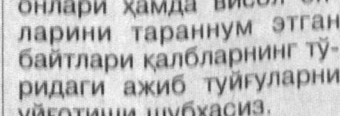
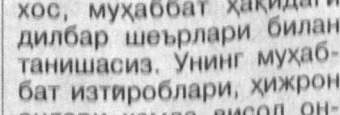
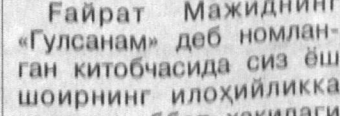
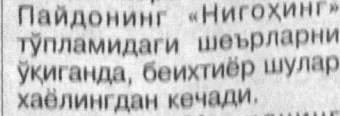
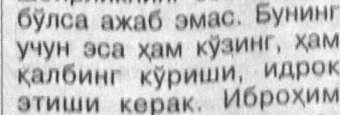
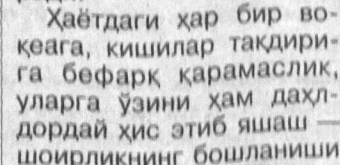
Даря

Тулпорим

Назира Жўраева

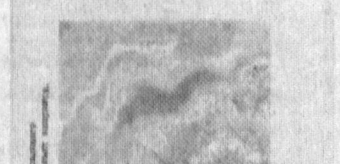
нинг шеърларида муҳаббатнинг қувонч ва изтироблири, эл-юртга, Ватанга садоқат, онанинг қунон-чак дардлари, фарзанднинг бурч ва масъулияти каби мавзулар содда, раво мисраларда қўйланади. Шоирнинг «Кўлаб» мажмуасидаги шеърларнинг шакли ва оҳанглари рангбаранг. Бу оҳанглр беихтиёр шеърхонни бокира нафосат оламига тортиб кетади.

Ёш адаби Дилфуза Қўзиеваннинг «Чумчуқ-бола» нашрий тўпламига адабнинг фалсафий-руҳий кечинмаларга бой ҳикоялари жамланган. «... Жувон чакалоғини чўмилтирмоқда. Дарах тепасида эса чумчуқ чирқиллайди. Сўнг... боланинг елкасидан уч пат ўсиб чиқади. Сўнг... гўдак гоийб бўлади...» Воқеанинг давомини ушбу тўпلامдан жой олган «Чумчуқ-бола» ҳикосидан ўқиб олишингиз мумкин.

Амир Нарзуллонинг «Журъат соҳили» китоби ҳам диққатга сазовор. Унинг шеърлари ўзининг содда ва самимийлиги билан ажралиб туради. Улардаги нозик қочиримлар, беғубор ҳазил-му-

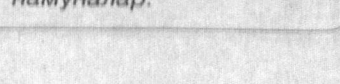
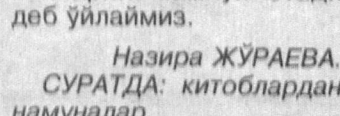
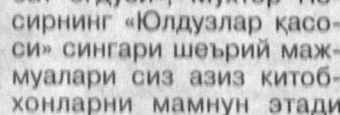
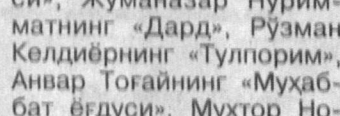
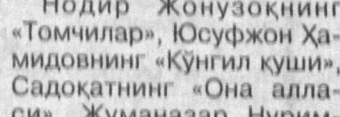
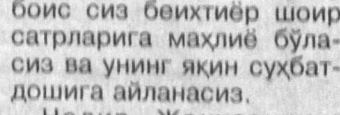
Тулпорим

Назира Жўраева

Мехринис Ойдинова

XXI аср Ўзбекистон аҳолиси учун қандай келади? Танлаб олганимиз — ислохотлар ва янгилаштириш йўли қанчалик мураккаб эканлигини анг-ляпмизми? Биздаги барқарорлик ва хавфсизлик йўлида таҳдид бўлиб турган муаммоларни англаб етаяпмизми? Бу муаммоларга нималарни қарши қўя оламиз?

Президентимиз Ислам Каримовнинг «Ўзбекистон XXI аср бўсағасида: хавфсизликка таҳдид, барқарорлик шартлари ва тараққиёт кафолатлари» китобида қўйилган бу саволлар «Ўзбекнаво» гастрол-концерт бирлашма-

Масъулияти чекланган жамият «Протон» илмий-техника корхонаси Бизнес фонд ва «Мадад» сугурта агентлиги билан ҳамкорликда ватанимиз озиқ-овқат саноатида янги йўналишдаги экологик жиҳатдан тоза, тез эрийдиган маҳсулотларнинг янги турларини яратди ва ишлаб чиқаришни йўлга қўйди.

Бундай маҳсулотлар маҳаллий ўсимлик хом ашёлари обдон қайта ишланиши натижасида олинади. Корхона наъматакнинг концентр-

лашган қуқуни, витаминлашган қанд ва қахва асосидаги олти турга яқин шундай ичимликларни ишлаб чиқармоқда. Барча маҳсулотлар зудлик билан республика ҳудудидан сотиб олинмоқда ва бу маҳсулотлар юртимиз ташқарисига ҳам чиқарилмоқда.

«Ўзбекистон темир йўллари» ва «Ўзбекистон ҳаво йўллари» компаниялари «Протон»нинг ана шундай тез эрийдиган

маҳсулотларини етказиб бериш юзасидан буюртмалар бермоқда. Бу маҳсулотлар 5 грамм ҳажми

ЯНГИ АСРГА НАЗАР

си ходимлари қалбидан ҳам акс садо берди. Бирлашма марказий аппарат ходимларининг махсус йиғилиши ана шу асар муҳокама-сига бағишланди.

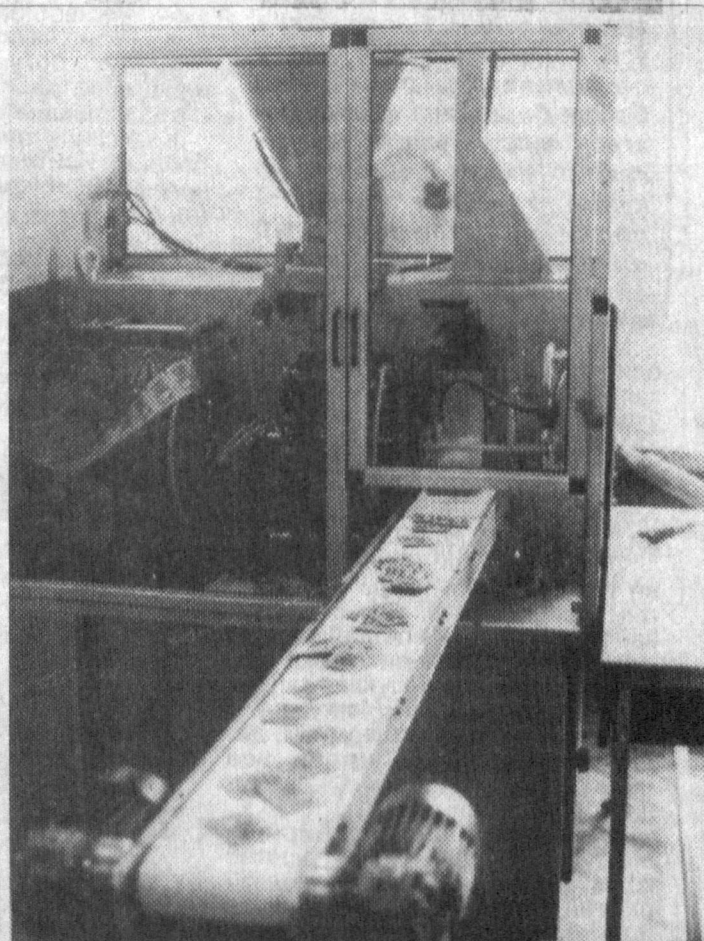
Музокарада сўзга чиққанлар мамлакатимизда хавфсизликни қандай қилиб сақлаб туриш, барқарорлиқни нималар ҳисобига таъминлаб, тараққиёт йўлидан собитқадам олға бориш мумкинлиги ҳақида гапирдилар.

Йиғилиш қатнашчилари, Президентимиз алоҳида урғу бериб ёзганидек, минтақамизда барқарорлик

ва жўроғий-сиёсий мувозанат сақлаиб қолган шароитдагина мамлакатимиз жўшқин ва собитқадам ривожланади, жаҳон ҳамжамияти учун муносиб шерик бўла олади, деган яқдил хулосага келдилар.

Юртимиз санъат аҳлининг ижодий фаоллиги, миллий маданиятимиз ҳамда санъатимизнинг жаҳон саҳнасида янада ёрқинроқ намоеён бўлишидаги жонбозликлари бу борада муҳим аҳамият касб этиши таъкидланди.

Наргиза МАШРАБОВА.

Кўриниб турибдики, бундай маҳсулотларга таълаб етарли, омборларда ҳам у тўпланиб қолмаяпти. Тошкент шаҳар меҳнат, аҳолини иш билан таъминлаш ва ижтимоий ҳимоялаш бош бошқармасида ҳам худди шундай ишлаб чиқаришни ташкил этиш зарурлигини тан

эди. Фаолият бошлангандан бери 24 ўрин ташкил этилди. Ишлаб чиқаришининг кенгайтирилиши муносабати билан яна бир қанча кишини ишга жалб этиш режалаштирилмоқда.

Масъулияти чекланган жамият «Протон» илмий-техника корхонасининг устувор вазифаси аҳоли саломатлигини сақлаш жамоа дастури, янги иш ўринларини яратиш, маҳсулотларни экспорт қилиш, жаҳон андозалари даражасидаги юксак сифатли маҳсулотлар ишлаб чиқаришни кенгайтиришдан иборатдир.

Саид СОЛИЕВ, СУРАТЛАРДА: корхона хизматчиси Анатолий Арутюнов «Протон» маҳсулотлари билан; қадоклаш участкасида.

Рустам Шарипов олган суратлар.

САПОМАТЛИК
СОВҒАЛАРИ

олишди. Ана шу боисдан бундан бир неча ой муқаддам корхонага икки миллион сўм ажратилди. Бу аҳолига керакли бўлган маҳсулотларни ишлаб чиқаришдан ташқари «Протон» илмий-техника корхонаси учун янги иш ўринларини ҳам яратар

ХУРЛИК НУРИ

(Давоми. Боши 3-бетда.)

— Бу масалада ҳеч кимни мажбурлаб бўлмайди, — оғайнисининг овози Мирваққоснинг фикрини бўлди, — ҳар ким ўз виждон амри билан иш тутмоғи лозим.

Азимбекнинг адолатпарварлиги, қисталанг қилмай ўз хоҳишча иш туттишга имкон бераётгани Мирваққосга туртки бўлди.

— Шундай долзарб пайтда уйда писиб ўтириш номарднинг иши, — деди.

— Баракалла шоввоз, — фахрланиб кетди Азимбек, — кўншининг шубҳам йўқ эди. Оқулоқларга элимизни хор қилиб қўймайми.

— Фақат... шу дардинг бор экан, нечун кундузи айтмадинг, йўл тарадудини кўрадим, отамнинг олдидан ҳам ўтиб кўярдим.

— Ўзимга ҳам ҳозир хабар қилишди, — деди Азимбек, — лекин албатта отангнинг олдидан ўт. Ота рози, худо рози дейдилар.

— Мен розиман, — зулмат ичидан Тошпўлат ака чиқиб келди, — гапларингнинг охирини эшитиб қолдим. Бундай пайтда эр кишининг четда туриши ҳақиқатан ҳам уят. Рўзгорни тебратиб турадиган одам бўлса мен ҳам сизлар билан борардим. Бешта қизим бор, аёллар умумий бўлади деганларнинг қизини берардим, — сал қизишиб кетди Тошпўлат ака, — ҳўш, ўғлим, Азимбек кўп доно, диёнатли йигит. Ишқилиб бир-бирингизга суянчик бўлсанглар...

— Раҳмат Тошпўлат ака, — деди Азимбек ва, — сени, оғайни, Кўкчинон тагида кутаман, — деб жўнаб қолди.

Вақт тизиз эди. Мирваққос шошилиб энг зарур нарсаларини йиғиштирди.

Тошпўлат ака устaxonасидан битта қилич олиб чиқди. Отаси ҳеч қачон қурол ясамагани, қиличчи кўриб Мирваққос ҳайрон бўлди.

— Замон нотинч, ўғлим. Болшавойлар ҳаддидан ошадиган бўлса кунимга яраб деб ясагандим, сенга буюрган экан, яхши хизмат қилсин.

— Қуллук, ота.

Мирваққос сингилларининг ҳаловатини бузгиси келмади, бироқ онаизор билан видолашмай илож йўқ эди, уйғотиб хайрлашди. Шу чоққача фарзанди ўзидан бир қадам силжиган онаизор дастлаб ҳеч нарсасга тушунмай гангиб қолди.

Эшиккача ўғлининг этагига ёпишиб борди. Тошпўлат ака оғилдан битта битта отларини етаклаб чиқди.

— Манави тўрик, сенга қанот бўлсин, бало-қазодан асрасин, — деб жоловини ўғлига тутқазди.

Мирваққос энди отга минмоқчи эди, отаси:

— Ўтиринглар, — деди.

Учовлари оstonага чўкдилар, ота фотиҳага қўл очди.

— Қани омин, бошинг тошдан бўлсин ўғлим, душманни янчиб ёруғ юз билан бағримизга қўйгин. Тангри сени ўз паноҳида асрасин, Оллоҳу акбар!

Юзларига фотиҳа тортишлари билан Мирваққос юракни эзадиган хайрлашув онларига тезроқ чек қўйиш ниятида от эгарига қўл ташлаганиди, онаси жон ҳолатда яктагининг этагига ёпишди.

— Йўқ, йўқ!... деди қақшаб.

— Ойижон, хавотир олмагн, эсон-омон қайтиб келаман, — Мирваққос оқинининг қўлини ахратмоқчи бўлганди, ё алҳазар, кучи етмади, онаизорнинг панжарини этагига омбирдек ёпишган эди, қўлполик қилиб онасининг кўксини яралаб қўймаслик учун нажот истаб отасига боқди.

Тошпўлат ака ўғлига ёрдамга келди.

— Қўйор энди, — деб хотинининг панжаларини ўғлининг этагидан зўрга ахратди.

Вақтдан фойдаланиб Мирваққос иргиб отига минди-ю қочиб қолди.

Жигар-бағридан жудо бўлиб қолган онаизорнинг фиғони кўкка кўтарилди.

— Худоб худовандо болшавойларга киргин берсин. Ўшаларнинг дастидан болагинамдан айрилиб қоляпман, — деб фарёд кўтарди.

Тошпўлат ака бир амаллаб уни уйга олиб кириб кетди.

Масжид орқасидаги Кўкчинон тагига йигирма нафарча одам йиғилганди. Бегона йўқ, ҳаммаси ўзларининг қишлоғидан. Мирваққос баъзиларни кўриб севибди, баъзилар ранжитди. Кассоб Қосимбарзанги, Чоричайир ўтинчи, масжиднинг мутаваллиси Самигхўжа, мадраса домласи Иззатилла, Вақир безори, Санги полвонлар ва новвой Ҳалимжонлар ҳалол инсонлар эди. Аммо Боқи Банги билан қиморвоз Қодир кўтос нопокроқ эдилар. Уларнинг ҳам бирга бораётгани Мирваққосга ёқмади. Негаки муқаддас курашга отланганлар ўз шаъниларига доғ туширмайдиган инсонлар бўлмоғи даркор.

Бироқ на чора?! Азимбек билан Мирваққос йиғилганлар ичидан энг ёшлари эди, катталарга ақл ўргатишга қандай журъат этсинлар?

Имомнинг оқ фотиҳаси билан йиғилганлар орқасига шоқини-сурониси йўлга тушдилар. Туни билан йўл босиб Шоқимардон тоғларида макон топган Бўрихўжа қўрбошининг йигитларига бориб қўшилдилар.

Азимбек билан Мирваққос учун ҳақиқий синов кунлари бошланди.

Ҳалоллик ва поклик руҳида тарбияланган, виждон ва диёнати ҳамма нарсадан юқори қўядиган, эътиқодга садоқатни олий бурч ҳисоблайдиган иккала ўспирин баъзи ифлос ва худбин кишилар билан учрашдилар.

Бойлик кетидан қувган ҳунари яғмо юхларни, маишатга муқасса билан тушган фосиҳларни, авомга дахлат солишдан завқ оладиган зўравонларни, нияти фақат беҳисоб молу дунёсини сақлаб қолиш бўлган бойларни ўз сафларида қўриш оғир эди йигитларга. Ўшаларнинг касридан халқ орасида босмачи деган тамга пайдо бўлди ва бу ном тобора кўпроқ қоралана бошланди.

(Давоми бор.)

Яқинда Туркия Республикасининг Истамбул ва Ялова шаҳарларида 1-Халқаро болалар Эйван ижодиёти фольклор-рақс фестивали бўлиб ўтди. Унда Албания, Польша, Руминия, Кипр, Озарбайжон, Грузия, Қозғистон, Қирғизистон каби 10 дан ортиқ давлатлар қатнашиб, ўзларининг концерт дастурларини намойиш этдилар. Шаҳримизнинг Шайхонтоҳур туманидаги Ибн Сино номли маданият маркази қошидаги «Умид» доирачилар фольклор-рақс дастаси ушбу фестивалда фахрли 1-урини кўлга киритишга муяссар бўлди.

Мухбиримиз ансамбль бадий раҳбари, Ўзбекистонда хизмат кўрсатган маданият ходими Азим Азизовдан ушбу сафар таассуротлари ҳақида ҳикоя қилишни сўради.

— Аввало шуни айтиш керакки, ўтган йилнинг март ойида Ўзбекистон Республикаси маданият ишлари вазирлиги ҳамда маданият-маърифий ва халқ ижодиёти бош бошқармасининг йўлланмасига асосан Анкара, Истамбул, Измир шаҳарларида ўтказилган халқаро «Наврўз-96» кўрик-танловида қатнашиб, турк халқининг меҳр-муҳаббатини қозониб қайтган эдик. Бу йилги фестивалда биз Туркия Республикасининг Ўзбекистондаги элчихонаси тақлифига биноан қатнашдик. Фестиваль низоми билан танишиб, янги концерт дастури тайёрлашга киришдик. Бир ойда «Истеъдодлар ўлкасидир хур Ўзбекистон» мавзусида икки қисмдан иборат театрлаштирилган хореографик мусикали концерт дастурини тайёрладик.

— Азим Азизович, «Умид» ансамбли тобора танилиб бормоқда. Ансамбль фаолияти ва қатнашчилари ҳақида ҳам маълумот берсангиз.

— Ансамблимиз 1993 йили

Ибн Сино номли маданият маркази қошида ташкил этилиб, «Умид» номи билан аталди. Хозирги кунда 100 дан ортиқ санъат ихлосмандларини рақсга, қўшиқ ва мусика санъатига бўлган муҳаббат билрлаштириб келмоқда. Дастуриимиз асосан халқимизнинг миллий куй, қў-

лан таъминлаб турилибди. Бу йўлда бизга истеъдодли ёшларни қўллаб-қувватлаш «Улғбек» жамғармаси доимий ёрдам кўрсатиб келади. Концерт дастурларимизни ва афшала-римизни сифатли тайёрлаб беришда бизга шаҳримиздаги 1-босмахона яқиндан қўмак бе-

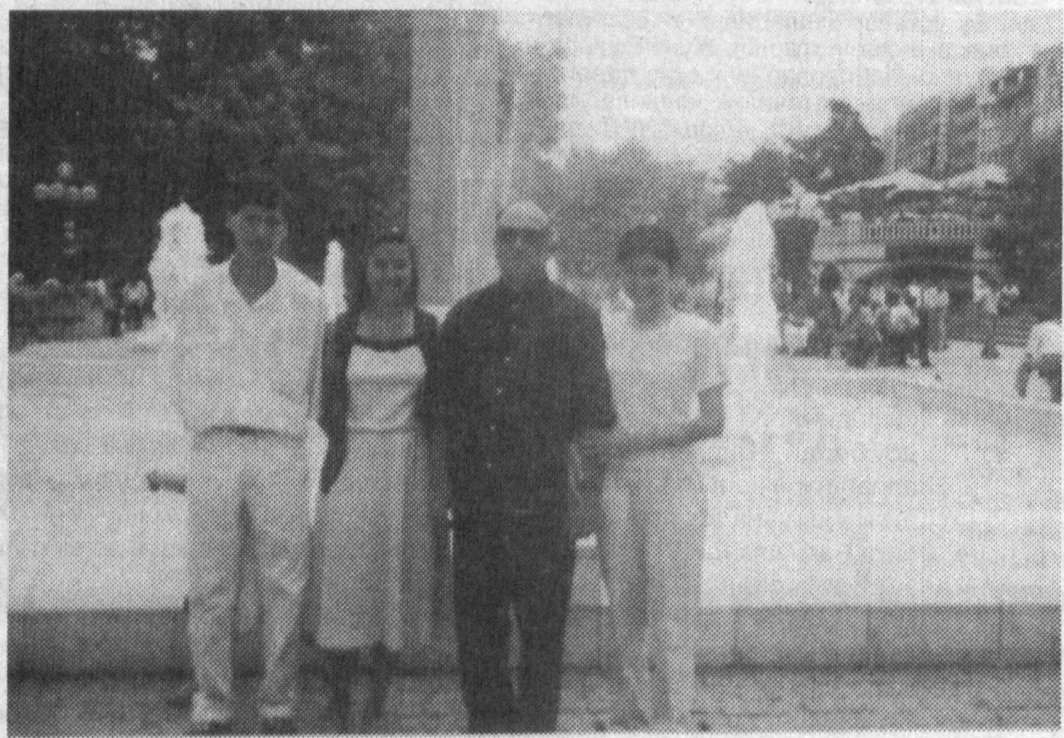
Санъат

ИСТАМБУЛНИ РОМ ЭТГАН ДОИРАЧИЛАР

ради. Туман ҳокимлиги ҳам қараб тургани йўқ.

— Яна фестивалга қайтасан. Айтингчи, турк томошабинлари ўзбек халқи санъатига нисбатан, жумладан сизлар тайёрлаб борган концерт дастурларига қандай муносабатда бўлдилар?

— Фестивалнинг тантана-

ли очилиш маросими Ялованинг катта амфитеатрида бўлиб ўтди. Шу кун турк томошабинларига илк бор «Истеъдодлар ўлкасидир хур Ўзбекистон» номли махсус концерт дастуриимизни тақдим этдик. Концертдан сўнг делегациямиз аъзоларини Ялова шаҳар ҳокими қабул қилди. Ўз навбатида биз уларга мустақил давлатимизда бугунги кунда олиб борилаётган туз ўзгаришлар, она-Ватанимизнинг порлоқ келажиги ҳақида гапириб бердик. Фестиваль кунлари давомида Бурса ва Аравик шаҳарларида бўлиб, Ота Турк номидидаги лицей ва гимназияларда оммавий концертлар намойиш этдик.

— Фестивалга таъриф буюрган меҳмонлар учун қандай маданий тадбирлар ўтказилди?

— Меҳмонлар учун бўш вақтларида дам олишлари ва маданий ҳордиқ чиқаришлари учун барча шарт-шароитлар яратилган эди.

Тури қизиқарли тадбир ва учрашувлар ўтказилди. Шаҳарнинг меҳмондўст аҳолиси ва ёдоғорликлари билан яқиндан танишди. Рақсга кўчиримиз туркча қўшиқ ва рақсларни ўрганиб олдилар. Кипрдан келган қўшиқ ва рақс ансамбли билан яқиндан танишдик. Улар бизнинг санъатимиздан таъсирланган, кейинги йилда Кипрда бўладиган халқаро фестивалда иштирок этиш учун дастамизни тақлиф қилишди.

Яқунловчи концертда 5 мингдан ортиқ томошабин иштирок этди. Туркия давлат телевидениеси ушбу концертни намойиш этди. Ташкилий қўмита кенгашининг қарорига кўра биринчи ўрин дастамизга насиб этди. Қўмита раиси профессор Ойтул жаноблари диплом ва медални топширди. Иккинчи ўрин Қозғистондан борган болалар хор жамоасига, учинчи ўрин кипрликларга насиб этди.

Ансамбль жамоасининг келгусидаги иш режалари ҳақида ҳам тўхталсангиз...

— Ансамблимиз юртимиз Мустақиллигининг 6 йиллигига бағишлаб ўтказиладиган оммавий-бадий байрам тадбирларида иштирок этади. «Улғбек» жамғармасининг махсус тарғибот автобуси билан октябрь-ноябрь ойларида Нукус шаҳри, Хоразм, Сурхондарё вилоятлари ва Фарғона vodiysига бориб янги концерт дастурларини намойиш этамиз.

Маъмура РЎЗИЕВА ёзиб олди. СЎРАТДА: «Умид» дастамизининг бир гуруҳи.

Мактубахон опа ҳали қиз 17 ёшга тўлмасдан ҳам тўй ҳаракатиغا тушиб қолди. Қиз мактабини тугатди-ю тўй бошланди. Биров «Ҳали ўзи бола-ку, оилани эплай олармикан?», деди. Яна бошқа биров эса «Қизларни эгаси чиқса, узатиб кутулганинг яхши», дея қўйиб қўйди. Учунчиси эса «Қизларни ниҳоллигидан эгиб олиш керак», деб шартта айтиди-қўйди.

Мактубахон опага ўзимни яқин олиб юрганим учун «Опа, Гулнора ҳали жудаям ёш-ку, бунинг устига ўқимокчи эди», дедим астагина. «Жуда яхши оила экан, қув ҳам топармон-тутармон, яна бунақаси учрайдики, йўқми, иннайкейин қиз бола ўқиб шаҳар олиб берармиди...» деди опа гапимга жавобан.

Орадан 5—6 ой ўтмай Гулнора ни тез-тез ойисиникида учратадиган бўлиб қолдим. Биласиз, баъзан маҳаллаларда игнадай гап туюлади бўлиб тарқалади. Чунки ҳар бир маҳаллада ана шундай гап ташувчилар топилади. «Мактубанинг қизи эри билан ажрашармиш», деди биттаси. Яна бирови эса «Қайнонаси эрталабдан кечгача тиним бермасмиш», деди.

Шундай кунларнинг бирида, Мактубахон опани кўчада учратиб қолдим. Шашти паст, ҳол-аҳвол сўрашган бўлди. Мен ҳам «Гулнора яхши юрибдими, қалай, янги уйларига ўрганиб қолдими?» деб сўрадим. «Э, бой бўлмай ўлсин ўшалар, — бирданига жаҳли чиқиб кетди опанинг, — битта битта қизимни қўл қилиб олишди, ҳаммаси иш буюрармиш, озби-тўзиб кетди қизим бечора, ҳозир уйда. Қудамга айтдим, алоҳида яшаса боради, бўлмаса ажратиб оламан».

Ғалати бўлиб кетдим. 17 яшар қиз турмушга чиқиб, беш-олти ой ўтар-ўтмас ажрашса-я. Нега қизларини ёш турмушга узатаётган оналар шу ҳақда ўйлашмайди. Ахир турмушга чиқаётган қиз оғзинга бўлса ҳам оила ҳақида, турмуш ўртоғи ва қайнота-қайнонаси, қайнобўйинлари ҳурмат-иззатини жойига қўйиш тўғрисида тушунчага эга бўлиши керак-ку. Баъзи оналар «Э, бошига тушса ўрганиб кетади», дейишади. Ахир ўрганганча қанча қоқилиб-суқилади, бу қоқилишларга кимдир бардош беради, кимдир йўқ. Шунинг натижасида қанча-қанча ёш оилалар бузилиб кетмоқда, фарзандлар етим қолмоқда.

16—17 яшар қизларимиз ана бўлиб, фарзанд тарбияси билан шуғуллана оладиларми?

Автобуга икки ёшлар чамаси

бола кўтарган ёшгина келинчақ чиқди. Бола инжиқланиб, хархаша қиларди. «Мазаси йўқми?» сўрадим ундан.

— Эрталаб турсам иситмалаппти экан, — жавоб берди ёш аёл.

— Дўхтир чақирмадингизми?

— Йўқ, бошга олим бўрсам, олишмади, энди ишхонамга бориб айтиб келишим керак, — деди у.

Қизчанинг пешонасига қўлимни босдим. Иситмаси баланд. Жаҳлим чиқди: «Ҳеч бўлмаса дори ҳам бермадингизми?». «Уйда дори ҳам қол-

Турмуш чорраҳаларида

КЕЛИН БЎЛГАН БИЛАР...

маган, қайтаётиб оларман», деди яна у. Шундай ёш қизни турмушга тайёрламай узатган ота-онадан ранжидим. Ахир 35—40 даража иссиқда касал бола билан кўчада юрса. Бу ёш аёлда бола боқиси, уни тарбиялаш ҳақида оғзинга бўлса ҳам тушунча бўлмаса керак деб ўйладим.

Айбни ота-оналарга қўйиш ҳам тўғри бўлмас. Баъзи ёш қизларини ёш турмуш қуришни фақат янги-янги қиймлар қийиб, ясабни юришдан иборат деб ўйлашади. Ахир кекса онахонларимиз «Турмуш — мушт» деб бежиз айтишмайди-ку. Ана шу турмуш ҳақида она, қайнона, келин ва қизларимизнинг фикрларини эшитиб кўринг-а.

● **Қумри Асадова, она:** Мен навниҳол қизларимизни эрта турмушга беришга қаршиман. Аввал улар оила, турмуш одобларини ўргатсин, ўғилларимиз эса оила теб-ратта оладиган, бола-чақа боқадиган бўлсин. Беш қиз узатдим, 20—21 ёшда. Худога шукр, қув ва қудаларимдан қизларим ҳақида бирор нонғунча гап эшитмадим. Турмушга бергунча аса уларга ке-

лилик одобларини, турмуш иқир-чиқларини ўзим ўргатдим, ҳаётга, ўзга оилга тайёрладим. Қиз бола — бўлажак она. У фарзанд тарбиялай олиши лозим ва шарт. Шунинг учун ҳам норасида, гулданда но-зик қизларимизни ўйлаб-ўйламай ўтга ташламайлик. Ахир ҳамма нарсанинг ўз вақти бор-ку.

● **Махбуба Акбарова, қайнона:** Сурайёхонни келин қилиб туширганимда 17 ёшда эди. Баъзида бирор юмуш буюрсам, эплай олмай жовдираб туришини кўрсам ачинаиб кетардим. Ўзим уйда бўлсам дарров қарашиб юборардим. Баъзида эса олди-йигина рўзгор юмушларини ҳам уйдоломай йиғлаб юборарди. «Болам-бутам» деб ўргатдим, болаларини боқидим. Лекин бунинг учун ҳар бир қайнонада ҳам сабр-бардош етишмайди-да...

● **Нилуфар, келин:** Ўрта мактабни тугатиб, ТошМИга ўқишга кирдим-да, бир ой ўтмай тўйим бўлди. Бир ёқда ўқиш, бир ёқда келинлик хизмати — жуда қийналиб кетдим. Чарчаганимдан кечқурунлари дарс тайёрлай олмай ухлаб қолардим. Бир сессияни амаллаб тугатдим, кўп ўтмай болали бўлдим, энди яна ҳам ташвишнинг ортиди. Қайнонам ҳам, турмуш ўртоғим ҳам «Хамма ишни эпласанг, ўйи, бўлмаса институтни йиғиштир», дейишди. Мен эплай олмадим, ёшлик қилдим. Болани кўтариб жаҳл билан уйга кетдим... Шундан кейин турмушим яхши бўлмади. Ўртага совуқчилик тушди. Ахир мен ҳам ўқиб шифокор бўлмоқчи эдим-ку. Шунинг учун айтар эканларда «Келин бўлган билар келин аҳволини» деб. Эндиғина мактабни тугатиб, турмушга чиқаётган сингилжонларимга маслаҳатим: шошилманг, аввал ўйланг, турмуш қуришга ҳар томонлама тайёрсизми? Яна менинг аҳволимга тушиб афсусланиб қолманг.

● **Шоҳсанам, 16 ёш:** Ота-онам мени узатишмоқчи. Лекин мен ҳохламайман. Уларнинг айтишича, икки-уч йилда турмушга чиқмасам «қари қиз» бўлиб қоларимман. Ростини айтсам ҳали турмуш ҳақида, бировникига келин бўлиб бориш ҳақида деярли ҳеч нарсаси билмайман. Лекин ўзимча ўйлайман: қиз бола эсли-хушли, ҳаёли, одобли бўлса ҳар доим ҳам тенги топилади. Мен ҳозир уй ишларини мукаммал ўрганишни, ўқиб бирор қасб эгаси бўлишни истайман. Онамга бу ҳақда айтишга тортинман. Чунки биз она-бола ҳали бирор марта ҳам турмуш қуриш, келинлик хизматлари ҳақида гаплашмаганимиз...

Азиз онажонлар, қани сизлар ҳам бир ўйлаб қўринглар-чи. Қизларнинг биз билан шу ҳақда суҳбатлашганимиз? 16—17 ёшли қизлар турмушга, фарзанд тарбиясига тайёр деб ўйлайсизми?

Шарифа МАНСУР қизи.

Таблиц

ЎҚУВ МАРКАЗИ

Америка халқаро соғлиқни сақлаш уюшмаси «Амез — А Ха» номи билан кенг танилган. У республикамиз соғлиқни сақлаш тизими билан ҳам яқин ҳамкорликда иш олиб бормоқда.

Унинг саъй-ҳаракати билан АҚШнинг Иллинойс университети ва 2-Тошкент Давлат тиббиёт институтининг ўртасидаги илмий-ўқув ҳамкорлик яхши самаралар бераётди. Чунончи, Чикаго шаҳрида уюштирилган махсус ўқув машғулотларида тиббиёт институтининг 1-клиникасидан бир гуруҳ шифокор ва ҳамширалар ўз билим ва малакаларини ошириб қайтидилар.

Америка халқаро соғлиқни сақлаш уюшмаси яна бир хайрли ишга қўл урди. Тиббиёт олий ўқув юртида янги ўқув маркази очилиб, унда чақалоқлар реанимацияси билан боғлиқ билим ва тажрибалар оммашайтирилмоқда. Марказда уюштирилаётган машғулотлар Америка ўқув дастури асосида ташкил қилинаётир. Шифокор-неонатолог, ҳамшира ва доярлар ўқув маркази яқинда ўз машғулотларини ниҳоясига етказишди. 25 нафар тингловчи имтиҳонларни юқори балларга топшириб, ихтисосликни қўлга киритишди. Машғулотларни олиб боришда америкалик профессор Дхарма-тури Видасагар билан катта ҳамшира Терри Жонсонлар ҳам фаоллик кўрсатдилар.

Саодат ОДИЛОВА.

Бош муҳаррир Эркин ЭРНАЗАРОВ

ТИЖОРAT ХАБАРЛАРИ ВА ЭЪЛОНЛАР

ЎҚИШГА МАРҲАМАТ! ҲУРМАТЛИ ЁШЛАР!

Бу йил биринчи марта Марказий Осиё минтақасида ягона бўлган Тошкент Давлат авиация институтининг қошида очилган махсус лицейнинг 10-синфига ўқувчилар қабул қилинмоқда.

Ҳужжатлар 28 августгача қабул қилинади.

Авиасозликка қизиққан ёшлар, марҳамат қилинглр.

Манзил: Тошкент шаҳар, Охунбобоев кўчаси, 12-уй. 2, 3, 13, 28-трамвайларнинг «Авиация институтини» бекати.

ШАҲАР ТЕЛЕФОН ТАРМОҒИ АБОНЕНТЛАРИ ДИҚҚАТИГА!

21 августдан 30 августгача Бектемир туманидаги 92-АТС абонентларини 195-АТСга ўтказиш бўйича ишлар амалга оширилади ва янги рақамлар қуйидагича бўлади: 925XXX 1951XXX, 926XXX эса 1952XXX. Ушбу ишлар амалга оширилиши вақтида алоқа сифати ёмонлашиши мумкин.

Тошкент шаҳар телефон тармоғи ва радиолаштириш ишлаб чиқариш бирлашмаси.

ҚУТЛАЙМИЗ!

Азиз волидаи меҳрибонимиз Малика НИЁЗМУҲАМЕДОВА! Сизни 56 ёшга тўлишингиз муносабати билан самимий муборакбод этамиз. Бахтимизга узок умр яшанг!

Фарзандларингиз: Ғани, Насиба, Абдунаби, Гулнора, Қодир, Қажом.

Мирзо Улғбек туманидаги масъулияти чекланган «АЛ-МУЪТАБААР» жамияти тугатилди. Барча эътирозлар ёзилан қизқандан сўнг бир ой давомиди қабул қилинади.

Мурожаат учун телефон: 133-82-73.

● Марказ, «Миробод» бозори, 4 хонали кв. сотилади. Т. 54-99-95

● «Раъноза» хусусий фирмасининг йўқолган муҳр ва штампни бекор қилинади.

● Яққасарой туманидаги «Сортсамошовч» қошида очилган «Сохибкор» кичик корхонасининг йўқолган муҳри бекор қилинади.

Ўзбекистон Республикаси Соғлиқни сақлаш вазирлигига қарашли Педиатрия илмий-тектиш институтини ва клиникаси жамоаси врач Собир Раҳимович РАҲИМОВНИнг бевақт вафот этганига муносабати билан марҳумнинг оила аъзоларига чуқур таъзия изҳор қилади.

«МАНЗ ПЛЮС» хусусий корхонаси жамоаси корхона президенти Мўппарохон Ҳақимовна Ашрафхоновага онаси

ТОЖИХОН аянинг вафоти муносабати билан чуқур таъзия изҳор қилади.

ТОШКЕНТ ОҚШОМИ
Toshkent oq